

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, **XXX**
[...](2019) **XXX** draft

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κατευθυντήριες γραμμές για ορισμένα μέτρα κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου μετά το 2021

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Κατευθυντήριες γραμμές για ορισμένα μέτρα κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου μετά το 2021

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	2
1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ	3
1.1. Πεδίο εφαρμογής.....	3
1.2. Μέτρα ενίσχυσης που καλύπτονται από τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.....	4
1.2.1. Ενισχύσεις για την αντιστάθμιση αυξήσεων στις τιμές ηλεκτρικής ενέργειας που απορρέουν από την ενσωμάτωση του κόστους των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου λόγω του ΣΕΔΕ της ΕΕ (αποκαλούμενο κοινώς «έμμεσο κόστος εκπομπών»).....	4
1.2.2. Ενίσχυση που περιλαμβάνεται στην προαιρετική μεταβατική δωρεάν κατανομή για τον εκσυγχρονισμό του ενεργειακού τομέα.....	4
1.3. Ορισμοί.....	5
2. ΚΟΙΝΕΣ ΑΡΧΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ	7
3. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 107 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΣΤΟΙΧΕΙΟ Γ) ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ	8
3.1. Ενίσχυση για επιχειρήσεις τομέων που θεωρείται ότι εκτίθενται σε πραγματικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα, λόγω σημαντικού έμμεσου κόστους που προκύπτει από το κόστος εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που μετακυλίσταται στις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας (ενίσχυση για έμμεσο κόστος εκπομπών)	8
3.2. Ενίσχυση που περιλαμβάνεται στην προαιρετική μεταβατική δωρεάν κατανομή για εκσυγχρονισμό της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας	12
4. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ	14
5. ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ	16
6. ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	16
7. ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ	17
8. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ	18
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι	20
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ	21
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ	22

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο οι κρατικές ενισχύσεις να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά και να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο που αντίκειται στο κοινό συμφέρον, το άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης («η Συνθήκη») θεσπίζει την αρχή ότι οι κρατικές ενισχύσεις απαγορεύονται, εκτός εάν εμπίπτουν στις κατηγορίες εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 107 παράγραφος 2 της Συνθήκης ή εάν η Επιτροπή έχει δηλώσει ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης. Τα άρθρα 42 και 93, το άρθρο 106 παράγραφος 2 και το άρθρο 108 παράγραφοι 2 και 4 της Συνθήκης προβλέπουν επίσης τους όρους υπό τους οποίους οι κρατικές ενισχύσεις συμβιβάζονται ή μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά.
2. Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης, η Επιτροπή μπορεί να θεωρήσει ότι οι κρατικές ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντίκειται προς το κοινό συμφέρον.
3. Η οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹ θέσπισε σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης (εφεξής «ΣΕΔΕ της ΕΕ») προκειμένου να προωθήσει τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου κατά τρόπο αποδοτικό από πλευράς κόστους και οικονομικά αποτελεσματικό. Η οδηγία 2003/87/EK τροποποιήθηκε το 2018² με σκοπό τη βελτίωση και την επέκταση του ΣΕΔΕ της ΕΕ για την περίοδο 2021-2030.
4. Στις 11 Δεκεμβρίου 2019, η Επιτροπή δημοσίευσε την ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, στην οποία περιγράφονται οι πολιτικές για την επίτευξη κλιματικής ουδετερότητας στην Ευρώπη έως το 2050 και την αντιμετώπιση άλλων περιβαλλοντικών προβλημάτων³. Για να υλοποιηθεί η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, είναι αναγκαίο να επανεξεταστούν οι πολιτικές για τον εφοδιασμό με καθαρή ενέργεια όλης της οικονομίας, για τη βιομηχανία, την παραγωγή και την κατανάλωση, τις υποδομές μεγάλης κλίμακας, τις μεταφορές, τα τρόφιμα και τη γεωργία, τις κατασκευές, τη φορολογία και τις κοινωνικές παροχές. Αν και όλοι αυτοί οι τομείς δράσης είναι στενά αλληλένδετοι και αλληλοενισχυόμενοι, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή

¹ Οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου εντός της Ένωσης και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 275 της 25.10.2003, σ. 32).

² Οδηγία (ΕΕ) 2018/410 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2003/87/EK με σκοπό την ενίσχυση οικονομικά αποδοτικών μειώσεων των εκπομπών και την προώθηση επενδύσεων χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και της απόφασης (ΕΕ) 2015/1814 (ΕΕ L 76 της 19.3.2018, σ. 3).

³ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, COM/2019/640 final

όπου υπάρχουν δυνητικοί συμψηφισμοί μεταξύ οικονομικών, περιβαλλοντικών και κοινωνικών στόχων.

5. Εφόσον πολλοί διεθνείς εταίροι δεν διαθέτουν την ίδια φιλοδοξία με την Ένωση, υπάρχει κίνδυνος διαρροής άνθρακα, είτε λόγω της μεταφοράς της παραγωγής από την Ένωση σε άλλες χώρες που έχουν λιγότερο φιλόδοξους στόχους μείωσης των εκπομπών, είτε επειδή τα προϊόντα της Ένωσης αντικαθίστανται από εισαγωγές υψηλότερης έντασης άνθρακα. Εάν αυτός ο κίνδυνος πραγματοποιηθεί, οι παγκόσμιες εκπομπές δεν θα μειωθούν, με αποτέλεσμα να ματαιωθούν οι προσπάθειες της Ένωσης και των βιομηχανιών της για την εκπλήρωση των παγκόσμιων κλιματικών στόχων της συμφωνίας του Παρισιού.
6. Ο κύριος στόχος του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο της υλοποίησης του ΣΕΔΕ της ΕΕ είναι να εξασφαλιστεί, αφενός, ότι τα μέτρα κρατικών ενισχύσεων θα έχουν ως αποτέλεσμα μεγαλύτερη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε σχέση με εκείνη που θα είχε επιτευχθεί χωρίς την ενίσχυση και, αφετέρου, ότι τα θετικά αποτελέσματα της ενίσχυσης θα υπερβαίνουν τα αρνητικά από άποψη στρεβλώσεων του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά. Η κρατική ενίσχυση πρέπει να είναι απαραίτητη για την επίτευξη του περιβαλλοντικού στόχου του ΣΕΔΕ της ΕΕ (αναγκαιότητα της ενίσχυσης) και πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη της επιδιωκόμενης προστασίας του περιβάλλοντος (αναλογικότητα της ενίσχυσης) χωρίς να δημιουργεί αδικαιολόγητες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και του εμπορίου στην εσωτερική αγορά.
7. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές η Επιτροπή καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους τα μέτρα ενίσχυσης στο πλαίσιο του ΣΕΔΕ της ΕΕ μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης. Σε συνέχεια της επανεξέτασης και πιθανής αναθεώρησης όλων των μέσων πολιτικής που σχετίζονται με το κλίμα για την επίτευξη πρόσθετων μειώσεων των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου για το 2030, η Επιτροπή θα ελέγξει κατά πόσον απαιτείται αναθεώρηση ή προσαρμογή των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών προκειμένου να διασφαλιστούν η συνοχή και η συμβολή τους στην επίτευξη του στόχου κλιματικής ουδετερότητας, με παράλληλη τήρηση ισότιμων όρων ανταγωνισμού⁴.

1. ΠΕΛΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1. Πεδίο εφαρμογής

8. Οι αρχές που ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν μόνο για τα συγκεκριμένα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπονται στο άρθρο 10α παράγραφος 6 και στο άρθρο 10β της οδηγίας 2003/87/ΕΚ.
9. Οι ενισχύσεις δεν μπορούν να χορηγούνται σε προβληματικές επιχειρήσεις, όπως ορίζεται για τους σκοπούς των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών από τις εφαρμοστέες κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη

⁴ Βλ. τα συμπεράσματα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του της 12ης Δεκεμβρίου 2019.

διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων⁵, όπως τροποποιήθηκαν ή αντικαταστάθηκαν.

10. Κατά την αξιολόγηση ενίσχυσης που χορηγείται σε επιχείρηση για την οποία εκκρεμεί εντολή ανάκτησης κατόπιν προηγούμενης απόφασης της Επιτροπής με την οποία μια ενίσχυση κηρύσσεται παράνομη και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη το ποσό της ενίσχυσης που απομένει να ανακτηθεί⁶. Στην πράξη, θα αξιολογεί τη σωρευτική επίπτωση των δύο μέτρων ενίσχυσης και δύναται να αναστείλει την καταβολή της νέας ενίσχυσης έως ότου εκτελεστεί η εκκρεμούσα εντολή ανάκτησης.

1.2. Μέτρα ενίσχυσης που καλύπτονται από τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές

1.2.1. Ενισχύσεις για την αντιστάθμιση αυξήσεων στις τιμές ηλεκτρικής ενέργειας που απορρέουν από την ενσωμάτωση του κόστους των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου λόγω του ΣΕΔΕ της ΕΕ (αποκαλούμενο κοινώς «έμμεσο κόστος εκπομπών»)

11. Βάσει του άρθρου 10α παράγραφος 6 της οδηγίας 2003/87/EK, τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίζουν χρηματοδοτικά μέτρα υπέρ τομέων ή υποτομέων οι οποίοι εκτίθενται σε πραγματικό κίνδυνο διαρροής διοξειδίου του άνθρακα λόγω σημαντικού έμμεσου κόστους που προκύπτει από το κόστος εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που μετακυλίνεται στις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω χρηματοδοτικά μέτρα είναι σύμφωνα με τους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, και ιδίως ότι δεν προκαλούν αδικαιολόγητες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά.

1.2.2. Ενίσχυση που περιλαμβάνεται στην προαιρετική μεταβατική δωρεάν κατανομή για τον εκσυγχρονισμό του ενεργειακού τομέα

12. Βάσει του άρθρου 10γ της οδηγίας ΣΕΔΕ, τα κράτη μέλη που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις σχετικά με το επίπεδο του κατά κεφαλήν ΑΕΠ σε σύγκριση με τον μέσο όρο της Ένωσης, μπορούν να παρεκκλίνουν από την αρχή που ορίζεται στο άρθρο 10α παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 2003/87/EK, σύμφωνα με την οποία δεν πραγματοποιείται δωρεάν κατανομή σε κανέναν παραγωγό ηλεκτρικής ενέργειας. Τα εν λόγω κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν μεταβατική δωρεάν κατανομή σε εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας για τον εκσυγχρονισμό, τη διαφοροποίηση και τον βιώσιμο μετασχηματισμό του ενεργειακού τομέα.

13. Όπως ήδη ορίζεται σε αρκετές αποφάσεις της Επιτροπής⁷, η μεταβατική δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στον τομέα της ενέργειας περιλαμβάνει κρατικές

⁵ Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και αναδιάρθρωση μη χρηματοπιστωτικών προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ C 249 της 31.7.2014, σ. 1).

⁶ Βλέπε σχετικά τις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-244/93 και T-486/93, TWD *Textilwerke Deggendorf GmbH κατά Επιτροπής*, ECLI:EU:T:1995:160, και την ανακοίνωση της Επιτροπής - Για μια αποτελεσματική εφαρμογή των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες τα κράτη μέλη διατάσσονται να ανακτήσουν παράνομες και ασυμβίβαστες κρατικές ενισχύσεις (ΕΕ C 272 της 15.11.2007, σ. 4).

⁷ Βλέπε, για παράδειγμα, την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση SA.34385 - Βουλγαρία - Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 10γ της οδηγίας

ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης, επειδή τα κράτη μέλη παραιτούνται από την είσπραξη εσόδων, δια της δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων, και παρέχουν επιλεκτικό πλεονέκτημα σε φορείς ενέργειας. Οι εν λόγω φορείς ενέργειας μπορούν να ανταγωνίζονται φορείς ενέργειας άλλων κρατών μελών, γεγονός που ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα τη στρέβλωση ή την απειλή στρέβλωσης του ανταγωνισμού και να επηρεάσει τις συναλλαγές της εσωτερικής αγοράς.

1.3. Ορισμοί

14. Για τους σκοπούς των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- (1) Ως «ενίσχυση» νοείται κάθε μέτρο που πληροί όλα τα κριτήρια τα οποία ορίζονται στο άρθρο 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης.
- (2) Ως «περίοδος χορήγησης ενίσχυσης» νοείται χρονικό διάστημα ενός ή περισσότερων ετών εντός της χρονικής περιόδου 2021-2030. Εάν ένα κράτος μέλος επιθυμεί να χορηγήσει ενίσχυση η οποία αντιστοιχεί σε μικρότερη χρονική περίοδο, πρέπει να λάβει ως αναφορά ένα οικονομικό έτος των δικαιούχων και να χορηγήσει την ενίσχυση σε ετήσια βάση.
- (3) Ως «διαρροή άνθρακα» νοείται η προοπτική αύξησης των παγκόσμιων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, όταν οι εταιρείες μεταφέρουν την παραγωγή εκτός της Ένωσης επειδή δεν μπορούν να μετακυλίσουν τις αυξήσεις κόστους που προκύπτουν από το ΣΕΔΕ της ΕΕ στους πελάτες τους χωρίς σημαντική απώλεια μεριδίου της αγοράς.
- (4) Ως «μέγιστη ένταση ενίσχυσης» νοείται το συνολικό ποσό ενίσχυσης εκπεφρασμένο ως ποσοστό του επιλέξιμου κόστους.
- (5) Ως «παραγωγή ενέργειας για ίδια χρήση» νοείται η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από μια εγκατάσταση η οποία δεν χαρακτηρίζεται ως «παραγωγός ηλεκτρικής ενέργειας» κατά την έννοια του άρθρου 3 στοιχείο κα) της οδηγίας ΣΕΔΕ.
- (6) Ως «δικαιούχος» νοείται μια επιχείρηση η οποία λαμβάνει ενίσχυση.
- (7) Ως «δικαίωμα εκπομπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUA)» νοείται ένα μεταβιβάσιμο δικαίωμα εκπομπής ενός τόνου ισοδύναμου CO₂ κατά τη διάρκεια καθορισμένης περιόδου.
- (8) Ως «ακαθάριστη προστιθέμενη αξία» (ΑΠΑ) νοείται η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία στο κόστος συντελεστών, δηλ. η ΑΠΑ σε τιμές αγοράς μείον τυχόν έμμεσους φόρους, συν τυχόν επιδοτήσεις.

2003/87/EK σε αντάλλαγμα επενδύσεων σε εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και σε ενεργειακές υποδομές (ΕΕ C 63 της 20.2.2015, σ. 1)· απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση SA.34674 - Πολωνία - Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων σε παραγωγούς ενέργειας σύμφωνα με το άρθρο 10γ της οδηγίας ΣΕΔΕ (ΕΕ C 24 της 23.1.2015, σ. 1).

- (9) Ως «προθεσμιακή τιμή EUA», σε ευρώ, νοείται ο απλός μέσος όρος των ημερήσιων προθεσμιακών τιμών EUA ενός έτους (προσφερόμενες τιμές κλεισίματος) για παράδοση τον Δεκέμβριο του έτους για το οποίο χορηγείται η ενίσχυση, όπως παρατηρείται σε ένα συγκεκριμένο χρηματιστήριο άνθρακα της ΕΕ από την 1η Ιανουαρίου έως την 31η Δεκεμβρίου του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο χορηγείται η ενίσχυση⁸.
- (10) Ως «συντελεστής εκπομπής CO₂», σε τόνους CO₂/MWh, νοείται ο σταθμισμένος μέσος όρος της έντασης CO₂ της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ορυκτά καύσιμα σε διάφορες γεωγραφικές περιοχές. Η στάθμιση αντανakλά το μείγμα παραγωγής των ορυκτών καυσίμων στη συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. Ο συντελεστής CO₂ θα είναι το αποτέλεσμα της διαίρεσης των στοιχείων ισοδύναμων εκπομπών CO₂ της βιομηχανίας παραγωγής ενέργειας διά της μικτής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα σε TWh. Για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, οι περιοχές ορίζονται ως γεωγραφικές ζώνες α) οι οποίες αποτελούνται από επιμέρους αγορές οι οποίες συνδέονται μέσω χρηματιστηρίων ηλεκτρικής ενέργειας ή β) εντός των οποίων δεν υπάρχει δηλωμένη συμφόρηση και, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, εντός των οποίων οι ωριαίες τιμές χρηματιστηρίων ηλεκτρικής ενέργειας για την επόμενη ημέρα παρουσιάζουν απόκλιση τιμών σε ευρώ (χρησιμοποιώντας τις ημερήσιες ισοτιμίες της ΕΚΤ) κατ' ανώτατο όριο 1 %, σε σημαντικό αριθμό όλων των ωρών ενός έτους. Η εν λόγω περιφερειακή διαφοροποίηση αντικατοπτρίζει τη σημασία των μονάδων ηλεκτροπαραγωγής από ορυκτά καύσιμα για την τελική τιμή που καθορίζεται στην αγορά χονδρικής πώλησης και τον ρόλο τους ως οριακών εγκαταστάσεων παραγωγής στην αξιολογική κατάταξη. Το γεγονός και μόνο ότι η ηλεκτρική ενέργεια αποτελεί αντικείμενο εμπορίας μεταξύ δύο κρατών μελών δεν συνεπάγεται αυτομάτως ότι αυτά συνιστούν μια υπερεθνική περιφέρεια. Δεδομένης της απουσίας σχετικών δεδομένων σε υποεθνικό επίπεδο, οι γεωγραφικές περιοχές περιλαμβάνουν ολόκληρη την επικράτεια ενός ή περισσότερων κρατών μελών. Βάσει των ανωτέρω, μπορούν να προσδιοριστούν οι ακόλουθες γεωγραφικές περιοχές: Βόρειες Χώρες (Σουηδία και Φινλανδία), Χώρες της Βαλτικής (Λιθουανία, Λετονία και Εσθονία), Ιβηρική χερσόνησος (Πορτογαλία και Ισπανία), Τσεχία και Σλοβακία (Τσεχία και Σλοβακία) και όλα τα υπόλοιπα κράτη μέλη χωριστά. Οι αντίστοιχοι μέγιστοι περιφερειακοί συντελεστές CO₂ απαριθμούνται στο παράρτημα III. Για τη διασφάλιση της ίσης μεταχείρισης των πηγών ηλεκτρικής ενέργειας και την αποφυγή πιθανών καταχρήσεων, θα εφαρμόζεται ο ίδιος συντελεστής εκπομπής CO₂ για όλες τις πηγές παροχής ηλεκτρικής ενέργειας (παραγωγή ενέργειας για ίδια χρήση, συμβάσεις παροχής ηλεκτρικής ενέργειας ή δίκτυο τροφοδότησης) και για όλους τους δικαιούχους του οικείου κράτους μέλους.
- (11) Ως «πραγματική παραγωγή», σε τόνους ανά έτος, νοείται η πραγματική παραγωγή της εγκατάστασης κατά το έτος t, καθοριζόμενη εκ των υστέρων, το έτος t+1.

⁸ Για παράδειγμα, για μια ενίσχυση που χορηγείται για το 2023, είναι ο απλός μέσος όρος των προσφερόμενων τιμών κλεισίματος EUA του Δεκεμβρίου 2023 που παρατηρούνται από 1η Ιανουαρίου 2022 έως 31η Δεκεμβρίου 2022 σε ένα συγκεκριμένο χρηματιστήριο άνθρακα της ΕΕ.

- (12) Ως «πραγματική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας», σε MWh, νοείται η πραγματική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας στην εγκατάσταση (συμπεριλαμβανομένης της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας για την παραγωγή προϊόντων που είναι επιλέξιμα για ενίσχυση σε εξωτερικές εγκαταστάσεις) κατά το έτος t , καθοριζόμενη εκ των υστέρων, το έτος $t+1$.
- (13) Ως «δείκτης αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας», σε MWh/τόνο παραγωγής και οριζόμενος σε επίπεδο Prodcorn 8⁹, νοείται η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας συγκεκριμένων προϊόντων ανά τόνο παραγωγής που επιτυγχάνεται με τις μεθόδους παραγωγής με την υψηλότερη απόδοση ηλεκτρικής ενέργειας για το υπό εξέταση προϊόν. Η επικαιροποίηση του δείκτη αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει να συνάδει με το άρθρο 10α παράγραφος 2 της οδηγίας για το ΣΕΔΕ της ΕΕ. Για προϊόντα που εμπίπτουν στους επιλέξιμους τομείς για τους οποίους έχει καθοριστεί η ανταλλαξιμότητα καυσίμου και ηλεκτρικής ενέργειας στο παράρτημα I ενότητα 2 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2019/331 της Επιτροπής¹⁰, ο ορισμός των δεικτών αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας πραγματοποιείται εντός των ορίων του ιδίου συστήματος, λαμβάνοντας υπόψη μόνο το μερίδιο της ηλεκτρικής ενέργειας για τον καθορισμό του ποσού της ενίσχυσης. Οι αντίστοιχοι δείκτες αναφοράς της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας για προϊόντα που καλύπτονται από επιλέξιμους τομείς απαριθμούνται στο παράρτημα II των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών.
- (14) Ως «εφεδρικός δείκτης αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας», νοείται το [...] % της πραγματικής κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας. Η παράμετρος αυτή πρέπει να καθορίζεται μέσω απόφασης της Επιτροπής, μαζί με τους δείκτες αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας. Αντιστοιχεί στη μέση προσπάθεια μείωσης που επιβάλλεται από την εφαρμογή των δεικτών αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας (δείκτης αναφοράς της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας/εκ των προτέρων κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας). Ισχύει για όλα τα προϊόντα τα οποία εμπίπτουν σε επιλέξιμους τομείς αλλά για τα οποία δεν ορίζεται δείκτης αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας.

2. ΚΟΙΝΕΣ ΑΡΧΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

15. Για την αξιολόγηση του κατά πόσον ένα κοινοποιηθέν μέτρο ενίσχυσης μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή εν γένει αναλύει κατά πόσον ο σχεδιασμός του μέτρου ενίσχυσης διασφαλίζει ότι ο θετικός αντίκτυπος της ενίσχυσης για την επίτευξη ενός στόχου κοινού

⁹ Ο κατάλογος Prodcorn είναι ένας ευρωπαϊκός κατάλογος προϊόντων της εξορυκτικής και της μεταποιητικής βιομηχανίας:
https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM&StrGroupCode=CLASSIFIC&StrLanguageCode=EN&IntFamilyCode=&TxtSearch=prodcom&IntCurrentPage=1

¹⁰ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/331 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2018, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 59 της 27.2.2019, σ. 8).

ενδιαφέροντος υπερβαίνει τις αρνητικές επιπτώσεις που ενδέχεται να επιφέρει στις συναλλαγές και τον ανταγωνισμό.

16. Η ανακοίνωση σχετικά με τον εκσυγχρονισμό των κρατικών ενισχύσεων, της 8ης Μαΐου 2012¹¹, ζητούσε τον προσδιορισμό και τον καθορισμό των κοινών αρχών που ισχύουν για την αξιολόγηση της συμβατότητας όλων των μέτρων ενίσχυσης που θέτει σε εφαρμογή η Επιτροπή. Επομένως, η Επιτροπή θα θεωρήσει ότι ένα μέτρο ενίσχυσης συμβιβάζεται με τη Συνθήκη μόνο εφόσον πληροί καθένα από τα ακόλουθα κριτήρια: πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη ενός στόχου κοινού ενδιαφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 3 της Συνθήκης· πρέπει να στοχεύει καταστάσεις όπου η ενίσχυση μπορεί να επιφέρει ουσιαστική βελτίωση την οποία δεν δύναται να επιτύχει η ίδια η αγορά, για παράδειγμα επανορθώνοντας ενδεχόμενη δυσλειτουργία της αγοράς ή αντιμετωπίζοντας κάποιο πρόβλημα σε θέματα ισότητας μεταχείρισης ή συνοχής· πρέπει να είναι κατάλληλο μέσο πολιτικής για την επίτευξη του στόχου κοινού ενδιαφέροντος· πρέπει να μεταβάλλει τη συμπεριφορά των οικείων επιχειρήσεων κατά τέτοιο τρόπο ώστε να πραγματοποιούν πρόσθετες δραστηριότητες που δεν θα πραγματοποιούσαν χωρίς την ενίσχυση ή τις οποίες θα πραγματοποιούσαν μεν αλλά με περιορισμένο ή διαφορετικό τρόπο ή σε διαφορετική τοποθεσία· το ποσό και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο αναγκαίο· οι αρνητικές επιπτώσεις της ενίσχυσης πρέπει να είναι επαρκώς περιορισμένες· τα κράτη μέλη, η Επιτροπή, οι οικονομικοί φορείς και το κοινό πρέπει να διαθέτουν εύκολη πρόσβαση σε όλες τις σχετικές πράξεις και τις συναφείς πληροφορίες που αφορούν την ενίσχυση που χορηγήθηκε στο πλαίσιο αυτών.

17. Οι ενότητες 3.1 και 3.2 κατωτέρω εξηγούν τον τρόπο με τον οποίο τα εν λόγω γενικά κριτήρια μεταφράζονται σε συγκεκριμένες απαιτήσεις συμβατότητας οι οποίες πρέπει να πληρούνται για τους σκοπούς των μέτρων ενίσχυσης που καλύπτονται από τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.

3. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 107 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3 ΣΤΟΙΧΕΙΟ Γ) ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

3.1. Ενίσχυση για επιχειρήσεις τομέων που θεωρείται ότι εκτίθενται σε πραγματικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα, λόγω σημαντικού έμμεσου κόστους που προκύπτει από το κόστος εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου που μετακυλίεται στις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας (ενίσχυση για έμμεσο κόστος εκπομπών)

18. Οι ενισχύσεις για το έμμεσο κόστος των εκπομπών θα θεωρείται ότι συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο α) της Συνθήκης, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις.

19. Ο στόχος των ενισχύσεων αυτού του είδους είναι να αποφευχθεί ένας σημαντικός κίνδυνος διαρροής άνθρακα, ιδίως λόγω του κόστους EUA που μετακυλίεται στις τιμές ηλεκτρικής ενέργειας που επωμίζεται ο δικαιούχος, εάν οι ανταγωνιστές του από τρίτες χώρες δεν αντιμετωπίζουν παρόμοιο κόστος στις τιμές ηλεκτρικής

¹¹ COM/2012/0209 final

ενέργειας τους και ο δικαιούχος δεν είναι σε θέση να μετακυλίσει το εν λόγω κόστος στις τιμές των προϊόντων δίχως να χάσει σημαντικό μερίδιο της αγοράς. Η αντιμετώπιση του κινδύνου διαρροής άνθρακα, μέσω της παροχής βοήθειας στους δικαιούχους να μειώσουν την έκθεσή τους στον εν λόγω κίνδυνο, εξυπηρετεί έναν περιβαλλοντικό σκοπό, καθώς οι ενισχύσεις στοχεύουν στην αποφυγή της αύξησης των παγκόσμιων εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου λόγω μετατόπισης της παραγωγής εκτός της Ένωσης, ελλείψει δεσμευτικής διεθνούς συμφωνίας για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

20. Για να περιοριστεί ο κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού εντός της εσωτερικής αγοράς, η ενίσχυση πρέπει να περιορίζεται σε τομείς που εκτίθενται σε πραγματικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα λόγω σημαντικού έμμεσου κόστους που προκύπτει από τη μετακύλιση του κόστους των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου στις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας. Για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών, θεωρείται ότι υφίσταται πραγματικός κίνδυνος διαρροής άνθρακα μόνο εάν ο δικαιούχος δραστηριοποιείται σε έναν από τους τομείς που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.
21. Εάν τα κράτη μέλη αποφασίσουν να χορηγήσουν την ενίσχυση μόνο για ορισμένους από τους τομείς που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι, η επιλογή των τομέων πρέπει να γίνεται με βάση αντικειμενικά, αμερόληπτα και διαφανή κριτήρια.
22. Εντός του επιλέξιμου τομέα, τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι η επιλογή των δικαιούχων πραγματοποιείται βάσει αντικειμενικών, αμερόληπτων και διαφανών κριτηρίων και ότι η ενίσχυση χορηγείται καταρχήν με τον ίδιο τρόπο σε όλους τους ανταγωνιστές του ίδιου τομέα εάν αντιμετωπίζουν την ίδια πραγματική κατάσταση.
23. Για την αντιστάθμιση του έμμεσου κόστους ΣΕΔΕ, οι κρατικές ενισχύσεις θεωρούνται κατάλληλο μέσο, ανεξάρτητα από τη μορφή με την οποία χορηγούνται. Στο πλαίσιο αυτό, η αποζημίωση υπό τη μορφή άμεσης επιχορήγησης θεωρείται κατάλληλο μέσο.
24. Οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά μόνον εφόσον λειτουργούν ως κίνητρο. Για να λειτουργούν ως κίνητρο και πράγματι να προλαμβάνουν τη διαρροή άνθρακα, πρέπει οι δικαιούχοι να τις αιτούνται και να τις εισπράττουν το έτος κατά το οποίο πραγματοποιούνται οι δαπάνες ή κατά το επόμενο έτος.
25. Όταν η ενίσχυση καταβάλλεται το έτος κατά το οποίο πραγματοποιούνται οι δαπάνες, πρέπει να τίθεται σε εφαρμογή μηχανισμός προσαρμογής πληρωμών εκ των υστέρων για να διασφαλίζεται η επιστροφή οποιασδήποτε αχρεωστήτως καταβληθείσας ενίσχυσης πριν από την 1η Ιουλίου του επόμενου έτους.
26. Η ενίσχυση είναι αναλογική και έχει επαρκώς περιορισμένες αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές εφόσον δεν υπερβαίνει το 75 % του κόστους των έμμεσων εκπομπών. Ο δείκτης αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας διασφαλίζει ότι η στήριξη των αναποτελεσματικών διαδικασιών παραγωγής παραμένει περιορισμένη και εξακολουθεί να παρέχει κίνητρο για διάδοση των πλέον ενεργειακά αποδοτικών τεχνολογιών.

27. Η μέγιστη ενίσχυση που καταβάλλεται ανά εγκατάσταση για την παραγωγή προϊόντων εντός των τομέων που ορίζονται στο παράρτημα Ι πρέπει να υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

- α) Εάν οι δείκτες αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ ισχύουν για τα προϊόντα που κατασκευάζει ο δικαιούχος, η μέγιστη ενίσχυση που καταβάλλεται ανά εγκατάσταση για το κόστος που προκύπτει κατά το έτος t ισούται με:

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times E \times AO_t$$

Στον τύπο αυτό, A_i είναι η ένταση της ενίσχυσης, εκπεφρασμένη ως κλάσμα (π.χ. 0,75). C_t είναι ο εφαρμοστέος συντελεστής εκπομπής CO_2 (tCO_2/MWh) (το έτος t). P_{t-1} είναι η προθεσμιακή τιμή EUA κατά το έτος $t-1$ (EUR/ tCO_2). E είναι ο εφαρμοστέος δείκτης αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας για συγκεκριμένο προϊόν ο οποίος ορίζεται στο παράρτημα ΙΙ. και AO_t είναι η πραγματική παραγωγή το έτος t . Αυτές οι έννοιες ορίζονται στην ενότητα 1.3.

- β) Εάν οι δείκτες αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας που απαριθμούνται στον κατάλογο του παραρτήματος ΙΙ δεν ισχύουν για τα προϊόντα που κατασκευάζει ο δικαιούχος, η μέγιστη ενίσχυση που καταβάλλεται ανά εγκατάσταση για το κόστος που προκύπτει κατά το έτος t ισούται με:

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times AEC_t$$

Στον τύπο αυτό, A_i είναι η ένταση της ενίσχυσης, εκπεφρασμένη ως κλάσμα (π.χ. 0,75). C_t είναι ο εφαρμοστέος συντελεστής εκπομπής CO_2 (tCO_2/MWh) (το έτος t). P_{t-1} είναι η προθεσμιακή τιμή EUA κατά το έτος $t-1$ (EUR/ tCO_2). EF είναι ο εφεδρικός δείκτης αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας που ορίζεται στο παράρτημα ΙΙ και AEC είναι η πραγματική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας (MWh) το έτος t . Αυτές οι έννοιες ορίζονται στην ενότητα 1.3.

28. Αν μια εγκατάσταση κατασκευάζει προϊόντα για τα οποία ισχύει ένας από τους δείκτες αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ και προϊόντα για τα οποία ισχύει ο εφεδρικός δείκτης αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας για κάθε προϊόν πρέπει να είναι ανάλογη της αντίστοιχης ποσότητας της παραγωγής κάθε προϊόντος.

29. Αν μια εγκατάσταση κατασκευάζει προϊόντα που είναι επιλέξιμα για ενίσχυση (δηλ. εμπίπτουν στους επιλέξιμους τομείς που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι) και προϊόντα που δεν είναι επιλέξιμα για ενίσχυση, το ανώτατο ποσό της ενίσχυσης πρέπει να υπολογίζεται μόνο για τα προϊόντα που είναι επιλέξιμα για ενίσχυση.

30. Δεδομένου ότι για ορισμένους τομείς η ένταση ενίσχυσης της τάξης του 75 % μπορεί να μην είναι αρκετή για να διασφαλίσει επαρκή προστασία από τον κίνδυνο διαρροής άνθρακα, όταν χρειάζεται, τα κράτη μέλη δύνανται να

περιορίζουν το ποσό του έμμεσου κόστους που πρέπει να καταβληθεί σε επίπεδο επιχείρησης στο [...] % της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας της σχετικής επιχείρησης για το έτος t. Η ακαθάριστη προστιθέμενη αξία της επιχείρησης πρέπει να υπολογίζεται ως κύκλος εργασιών, συν την κεφαλαιοποιημένη παραγωγή, συν λοιπά έσοδα εκμετάλλευσης, συν ή μείον τις μεταβολές στα αποθέματα, μείον τις αγορές αγαθών και υπηρεσιών (που δεν περιλαμβάνουν τις δαπάνες προσωπικού), μείον άλλους φόρους επί των προϊόντων που συνδέονται με τον κύκλο εργασιών αλλά δεν εκπίπτουν, μείον τα τέλη και τους φόρους που συνδέονται με την παραγωγή. Εναλλακτικά, μπορεί να υπολογιστεί από το ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα, προσθέτοντας τις δαπάνες προσωπικού. Τα έσοδα και οι δαπάνες που εγγράφονται ως χρηματοοικονομικά ή έκτακτα στους λογαριασμούς εταιρειών δεν περιλαμβάνονται στην προστιθέμενη αξία. Η προστιθέμενη αξία σε τιμές κόστους συντελεστών υπολογίζεται σε ακαθάριστο επίπεδο διότι δεν αφαιρούνται οι διορθώσεις αξιών (όπως οι αποσβέσεις)¹².

31. Όταν τα κράτη μέλη αποφασίζουν να περιορίσουν το ποσό του έμμεσου κόστους που πρέπει να καταβληθεί σε επίπεδο επιχείρησης στο [...] % της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας, ο εν λόγω περιορισμός πρέπει να εφαρμόζεται σε όλες τις επιλέξιμες επιχειρήσεις του σχετικού τομέα. Εάν τα κράτη μέλη αποφασίσουν να εφαρμόσουν τον περιορισμό της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας στο [...] % μόνο για ορισμένους από τους τομείς που απαριθμούνται στο παράρτημα I, η επιλογή των τομέων πρέπει να γίνεται με βάση αντικειμενικά, αμερόληπτα και διαφανή κριτήρια.
32. Η ενίσχυση μπορεί να σωρευθεί με:
 - α) κάθε άλλη κρατική ενίσχυση που αφορά διαφορετικές προσδιορισμένες επιλέξιμες δαπάνες,
 - β) κάθε άλλη κρατική ενίσχυση που αφορά τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, οι οποίες επικαλύπτονται εν μέρει ή πλήρως, καθώς και κάθε άλλη κρατική ενίσχυση χωρίς προσδιορισμένες επιλέξιμες δαπάνες, μόνον αν η σώρευση αυτή δεν οδηγεί σε υπέρβαση της μέγιστης έντασης ενίσχυσης ή του υψηλότερου ποσού ενίσχυσης που εφαρμόζονται στην ενίσχυση αυτή δυνάμει της παρούσας ενότητας.
33. Η χρηματοδότηση της ΕΕ την οποία διαχειρίζεται κεντρικά η Επιτροπή και δεν βρίσκεται άμεσα ή έμμεσα υπό τον έλεγχο του κράτους μέλους δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Στις περιπτώσεις όπου η χρηματοδότηση της ΕΕ συνδυάζεται με κρατική ενίσχυση, λαμβάνεται υπόψη μόνο η τελευταία για τον καθορισμό του κατά πόσον τηρούνται τα όρια κοινοποίησης και οι μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης, υπό τον όρο ότι το συνολικό ποσό της χορηγούμενης δημόσιας χρηματοδότησης που αφορά τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες δεν υπερβαίνει το μέγιστο ή τα μέγιστα ποσοστά χρηματοδότησης που ορίζεται/-ονται στους εφαρμοστέους κανόνες της ενωσιακής νομοθεσίας.
34. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να σωρεύονται με ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (de minimis) για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες εφόσον η σώρευση αυτή θα είχε ως

¹² Κωδικός 12 15 0 εντός του νομικού πλαισίου που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 295/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2008, σχετικά με τις στατιστικές διάρθρωσης των επιχειρήσεων (ΕΕ L 97 της 9.4.2008, σ. 13).

αποτέλεσμα ένταση ενίσχυσης που θα υπερέβαινε εκείνη που καθορίζεται στην παρούσα ενότητα.

35. Η διάρκεια του καθεστώτος ενισχύσεων βάσει του οποίου χορηγείται η ενίσχυση δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από τη διάρκεια των παρουσών κατευθυντήριων γραμμών (2021-2030).

3.2. Ενίσχυση που περιλαμβάνεται στην προαιρετική μεταβατική δωρεάν κατανομή για εκσυγχρονισμό της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας

36. Η κρατική ενίσχυση που περιλαμβάνεται στην προαιρετική μεταβατική δωρεάν κατανομή για εκσυγχρονισμό της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, σύμφωνα με το άρθρο 10γ της οδηγίας ΣΕΔΕ, συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της Συνθήκης, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
37. Στόχος της ενίσχυσης πρέπει να είναι ο εκσυγχρονισμός, η διαφοροποίηση και ο βιώσιμος μετασχηματισμός του ενεργειακού τομέα. Οι επενδύσεις που χρηματοδοτούνται συνάδουν με τη μετάβαση προς ασφαλή και βιώσιμη οικονομία χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, τους στόχους του πλαισίου πολιτικής της Ένωσης για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030¹³ και τους μακροπρόθεσμους στόχους που διατυπώνονται στη Συμφωνία του Παρισιού για την κλιματική αλλαγή.
38. Εάν μια επένδυση επιφέρει επιπρόσθετη δυναμικότητα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, ο ενδιαφερόμενος φορέας εκμετάλλευσης πρέπει επίσης να αποδεικνύει ότι αντίστοιχη ποσότητα δυναμικότητας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με μεγαλύτερη ένταση εκπομπών παύθηκε από τον ίδιο ή άλλον συνδεδεμένο φορέα εκμετάλλευσης κατά την έναρξη λειτουργίας της επιπρόσθετης δυναμικότητας.
39. Οι ενισχύσεις συμβιβάζονται με την εσωτερική αγορά μόνον εφόσον λειτουργούν ως κίνητρο. Η ενίσχυση λειτουργεί ως κίνητρο όταν ωθεί τον δικαιούχο να αλλάξει τη συμπεριφορά του, ενώ ο δικαιούχος δεν θα είχε προβεί σε αυτήν την αλλαγή συμπεριφοράς χωρίς την ενίσχυση. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να επιδοτούν το κόστος μιας δραστηριότητας με το οποίο θα επιβαρυνθεί ούτως ή άλλως μια επιχείρηση και δεν πρέπει να αντισταθμίζουν τον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο μιας οικονομικής δραστηριότητας.
40. Όταν παραλαμβάνει μια αίτηση ενίσχυσης, η χορηγούσα αρχή πρέπει να επαληθεύει ότι η ενίσχυση, εφόσον χορηγηθεί, θα λειτουργεί ως κίνητρο, όπως απαιτείται.
41. Η ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί υπό μορφή κατανομής δικαιωμάτων σε επιχειρήσεις μόνο σε περιπτώσεις όπου αποδεικνύεται ότι έχει πραγματοποιηθεί μια επένδυση που επιλέχθηκε σύμφωνα με τους κανόνες της ανταγωνιστικής διαδικασίας υποβολής προσφορών.

¹³ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Πλαίσιο πολιτικής για το κλίμα και την ενέργεια κατά την περίοδο από το 2020 έως το 2030 (COM/2014/015 final)

42. Για τα έργα που αφορούν συνολικό ποσό επενδύσεων άνω των 12,5 εκατ. EUR, η ενίσχυση μπορεί να χορηγηθεί μόνο βάσει ανταγωνιστικής διαδικασίας υποβολής προσφορών, η οποία πρόκειται να πραγματοποιηθεί σε έναν ή περισσότερους γύρους μεταξύ 2021 και 2030. Η εν λόγω ανταγωνιστική διαδικασία υποβολής προσφορών πρέπει να:

- α) συμμορφώνεται με τις αρχές της διαφάνειας, της μη διάκρισης, της ίσης μεταχείρισης και της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης·
- β) εξασφαλίζει ότι μόνο τα έργα που συμβάλλουν στη διαφοροποίηση του ενεργειακού τους μείγματος και των πηγών εφοδιασμού, στην απαραίτητη αναδιάρθρωση, στην περιβαλλοντική αναβάθμιση και στη μετασκευή των υποδομών, στις καθαρές τεχνολογίες, όπως οι τεχνολογίες ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ή στον εκσυγχρονισμό του τομέα παραγωγής ενέργειας, όπως με την ανάπτυξη αποτελεσματικής και βιώσιμης τηλεθέρμανσης, και του τομέα μεταφοράς και διανομής, είναι επιλέξιμα για την υποβολή προσφοράς·
- γ) καθορίζει σαφή, αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια επιλογής για την κατάταξη των έργων, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι επιλέγονται μόνον έργα που:
 - i. με βάση ανάλυση κόστους-ωφελείας, εξασφαλίζουν καθαρό θετικό κέρδος από την άποψη της μείωσης των εκπομπών και επιτυγχάνουν ένα προκαθορισμένο σημαντικό ποσοστό μειώσεων εκπομπών CO₂, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος των έργων·
 - ii. είναι συμπληρωματικά, ανταποκρίνονται σαφώς στις ανάγκες αντικατάστασης και εκσυγχρονισμού και δεν παρέχουν αγοραστική αύξηση της ζήτησης ενέργειας·
 - iii. προσφέρουν την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά και
 - iv. δεν συμβάλλουν ή δεν βελτιώνουν την οικονομική βιωσιμότητα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας που παρουσιάζει πολύ μεγάλη ένταση εκπομπών ή αυξάνουν την εξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα με μεγάλη ένταση εκπομπών.

43. Για έργα που αφορούν συνολικό ποσό επενδύσεων αξίας κάτω των 12,5 εκατ. EUR, μπορούν να χορηγούνται ενισχύσεις χωρίς ανταγωνιστική διαδικασία υποβολής προσφορών. Στην περίπτωση αυτή, η επιλογή των έργων πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικά και διαφανή κριτήρια. Τα αποτελέσματα της διαδικασίας επιλογής πρέπει να δημοσιεύονται για την υποβολή δημόσιων παρατηρήσεων. Όταν πραγματοποιούνται περισσότερες από μία επενδύσεις στην ίδια εγκατάσταση, αυτές πρέπει να αξιολογούνται ως σύνολο προκειμένου να διαπιστωθεί αν υπερβαίνεται ή όχι το όριο των 12,5 εκατ. EUR, εκτός εάν οι εν λόγω επενδύσεις είναι, ανεξάρτητα η μία από την άλλη, βιώσιμες από τεχνική ή οικονομική άποψη.

44. Η Επιτροπή θα θεωρεί την ενίσχυση αναλογική εάν η έντασή της δεν υπερβαίνει το 70 % του σχετικού κόστους της επένδυσης. Όλα τα στοιχεία πρέπει να υπολογίζονται πριν από οποιαδήποτε αφαίρεση φόρων ή άλλων επιβαρύνσεων.

Εάν η ενίσχυση χορηγείται υπό μορφή άλλη από εκείνη της επιχορήγησης, το ποσό της ενίσχυσης πρέπει να είναι, από πλευράς αξίας, ισοδύναμο της επιχορήγησης. Η ενίσχυση που καταβάλλεται σε πολλές δόσεις πρέπει να υπολογίζεται με τη συνολική καθαρή τρέχουσα αξία της κατά τον χρόνο χορήγησης της πρώτης δόσης, χρησιμοποιώντας το σχετικό επιτόκιο αναφοράς της Επιτροπής για σταδιακή αναγωγή της αξίας. Η ένταση της ενίσχυσης υπολογίζεται ανά δικαιούχο.

45. Η ενίσχυση δεν πρέπει να επηρεάζει αρνητικά τους όρους των εμπορικών συναλλαγών σε βαθμό που να αντίκειται προς το κοινό συμφέρον, ιδίως όταν η ενίσχυση συγκεντρώνεται σε ένα μικρό αριθμό δικαιούχων ή όταν η ενίσχυση ενδέχεται να ενισχύσει τη θέση των δικαιούχων στην αγορά (σε επίπεδο τομέα).

46. Η ενίσχυση μπορεί να σωρευθεί με:

α) κάθε άλλη κρατική ενίσχυση που αφορά διαφορετικές προσδιορισμένες επιλέξιμες δαπάνες,

β) κάθε άλλη κρατική ενίσχυση που αφορά τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες, οι οποίες επικαλύπτονται εν μέρει ή πλήρως, καθώς και κάθε άλλη κρατική ενίσχυση χωρίς προσδιορισμένες επιλέξιμες δαπάνες, μόνον αν η σώρευση αυτή δεν οδηγεί σε υπέρβαση της μέγιστης έντασης ενίσχυσης ή του υψηλότερου ποσού ενίσχυσης που εφαρμόζονται στην ενίσχυση αυτή βάσει της παρούσας ενότητας.

47. Διαφορετικές ενισχύσεις μπορούν να χορηγούνται ταυτόχρονα στο πλαίσιο διαφόρων καθεστώτων ενισχύσεων ή να σωρεύονται με ενισχύσεις ad hoc, υπό την προϋπόθεση ότι το συνολικό ποσό της κρατικής ενίσχυσης για μια δραστηριότητα ή έργο δεν υπερβαίνει τα ανώτατα όρια ενίσχυσης που καθορίζονται στην παρούσα ενότητα. Η χρηματοδότηση της ΕΕ την οποία διαχειρίζεται κεντρικά η Επιτροπή και δεν βρίσκεται άμεσα ή έμμεσα υπό τον έλεγχο κράτους μέλους δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Στις περιπτώσεις όπου η χρηματοδότηση της ΕΕ συνδυάζεται με κρατική ενίσχυση, λαμβάνεται υπόψη μόνο η τελευταία για τον καθορισμό του κατά πόσον τηρούνται τα όρια κοινοποίησης και οι μέγιστες εντάσεις ενίσχυσης, υπό τον όρο ότι το συνολικό ποσό της χορηγούμενης δημόσιας χρηματοδότησης που αφορά τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες δεν υπερβαίνει το μέγιστο ή τα μέγιστα ποσοστά χρηματοδότησης που ορίζεται/-ονται στους εφαρμοστέους κανόνες της ενωσιακής νομοθεσίας.

48. Οι ενισχύσεις δεν πρέπει να σωρεύονται με ενισχύσεις ήσσονος σημασίας (de minimis) για τις ίδιες επιλέξιμες δαπάνες εφόσον η σώρευση αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα ένταση ενίσχυσης που θα υπερέβαινε εκείνη που καθορίζεται στην παρούσα ενότητα.

49. Η διάρκεια του καθεστώτος ενισχύσεων βάσει του οποίου χορηγείται η ενίσχυση δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη από τη διάρκεια της περιόδου 2021-2030.

4. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

50. Για να εξασφαλίζεται περαιτέρω ότι η στρέβλωση του ανταγωνισμού είναι περιορισμένη, η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει την εκ των υστέρων αξιολόγηση ορισμένων καθεστώτων ενισχύσεων. Οι αξιολογήσεις θα διενεργούνται για

καθεστώτα στα οποία οι δυνητικές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού είναι εξαιρετικά έντονες, δηλαδή που υπάρχει κίνδυνος να οδηγήσουν σε σημαντικό περιορισμό ή στρέβλωση του ανταγωνισμού, εάν η εφαρμογή τους δεν επανεξεταστεί σε εύθετο χρόνο.

51. Δεδομένων των στόχων της και για να αποφευχθεί η δυσανάλογη επιβάρυνση των κρατών μελών και των μικρότερων ενισχυόμενων έργων, η αξιολόγηση εφαρμόζεται μόνο για καθεστώτα ενίσχυσης με μεγάλους προϋπολογισμούς ενίσχυσης, που περιλαμβάνουν καινοτόμα χαρακτηριστικά ή όταν προβλέπονται σημαντικές αλλαγές σε επίπεδο αγοράς, τεχνολογίας ή κανονιστικών ρυθμίσεων. Η αξιολόγηση πρέπει να διενεργείται από εμπειρογνώμονα ανεξάρτητο από την αρχή που χορηγεί την ενίσχυση βάσει κοινής μεθοδολογίας που εξασφαλίζει η Επιτροπή και να δημοσιοποιείται. Το κράτος μέλος πρέπει να κοινοποιεί, μαζί με το καθεστώς ενισχύσεων, ένα προσχέδιο αξιολόγησης, το οποίο θα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της εκτίμησης του καθεστώτος από την Επιτροπή.
52. Η αξιολόγηση πρέπει να υποβάλλεται στην Επιτροπή εγκαίρως ώστε να είναι δυνατή η εκτίμηση της πιθανής παράτασης του καθεστώτος ενισχύσεων και, σε κάθε περίπτωση, μετά τη λήξη του. Το ακριβές πεδίο και οι λεπτομέρειες κάθε αξιολόγησης θα καθορίζονται στην απόφαση έγκρισης του καθεστώτος ενίσχυσης. Κάθε μεταγενέστερο μέτρο ενίσχυσης με παρεμφερή στόχο πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματα της αξιολόγησης.

5. ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΙ ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

53. Για ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει της ενότητας 3.1, τα κράτη μέλη δεσμεύονται να επαληθεύουν ότι ο δικαιούχος συμμορφώνεται με την υποχρέωση διενέργειας ενεργειακού ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 8 της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση (οδηγία 2012/27/ΕΕ)¹⁴, είτε ως μεμονωμένου ενεργειακού ελέγχου είτε στο πλαίσιο πιστοποιημένου συστήματος ενεργειακής ή περιβαλλοντικής διαχείρισης, όπως για παράδειγμα το σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου της ΕΕ (EMAS)¹⁵. Εάν ο δικαιούχος δεν καλύπτεται από την υποχρέωση διενέργειας ενεργειακού ελέγχου βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση, τα κράτη μέλη δεσμεύονται να επαληθεύουν ότι θα διενεργήσει έλεγχο εντός των τεσσάρων πρώτων ετών μετά την πρώτη αίτηση ενίσχυσης και στη συνέχεια ανά τετραετία, εκτός εάν διενεργούνται ενεργειακοί έλεγχοι στο πλαίσιο πιστοποιημένου συστήματος ενεργειακής ή περιβαλλοντικής διαχείρισης.
54. Τα κράτη μέλη δεσμεύονται επίσης να παρακολουθούν κατά πόσον οι δικαιούχοι που καλύπτονται από την υποχρέωση διενέργειας ενεργειακού ελέγχου βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 4 της οδηγίας για την ενεργειακή απόδοση:
 - α) εφαρμόζουν τις συστάσεις της έκθεσης ελέγχου, στον βαθμό που ο χρόνος απόσβεσης των σχετικών επενδύσεων δεν υπερβαίνει τα [5] έτη και το κόστος των επενδύσεών τους είναι αναλογικό· ή εναλλακτικά

¹⁴ ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1-56

¹⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1221/2009 περί της εκούσιας συμμετοχής οργανισμών σε κοινοτικό σύστημα οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS), ΕΕ L 342 της 22.12.2009, σ. 1-4.

- β) μειώνουν το αποτύπωμα άνθρακα της ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνουν, για παράδειγμα, μέσω της εγκατάστασης επιτόπιας μονάδας παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (που καλύπτει τουλάχιστον το 50 % των αναγκών τους σε ηλεκτρική ενέργεια), μέσω μιας συμφωνίας αγοράς ενέργειας απαλλαγμένης από ανθρακούχες εκπομπές· ή εναλλακτικά
- γ) επενδύουν σημαντικό μερίδιο - τουλάχιστον 80 % - του ποσού της ενίσχυσης σε έργα που οδηγούν σε σημαντική μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου της εγκατάστασης και πολύ κάτω από τον εφαρμοστέο δείκτη αναφοράς που χρησιμοποιείται για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της ΕΕ.

6. ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

55. Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες πληροφορίες δημοσιεύονται σε εμπεριστατωμένο δικτυακό τόπο σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο:

α) το πλήρες κείμενο του εγκεκριμένου καθεστώτος ενισχύσεων ή της απόφασης χορήγησης μεμονωμένης ενίσχυσης και οι σχετικές διατάξεις εφαρμογής, ή σχετικός σύνδεσμος·

β) η ταυτότητα της χορηγούσας αρχής ή των χορηγουσών αρχών·

γ) η ταυτότητα κάθε δικαιούχου·

δ) η μορφή και το ποσό της ενίσχυσης που χορηγείται σε κάθε δικαιούχο·

ε) η ημερομηνία χορήγησης·

στ) το είδος της επιχείρησης (μικρή ή μεσαίου μεγέθους επιχείρηση/μεγάλη επιχείρηση)·

ζ) η περιφέρεια στην οποία είναι εγκατεστημένος ο δικαιούχος (σε επίπεδο NUTS II)·

η) ο κύριος οικονομικός τομέας στον οποίο ο δικαιούχος ασκεί τις δραστηριότητές του (σύμφωνα με την ταξινόμηση NACE).

56. Μπορεί να ισχύσει απαλλαγή από την εν λόγω απαίτηση για τη χορήγηση μεμονωμένων ενισχύσεων κάτω των 500 000 EUR.

57. Οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να δημοσιεύονται μετά τη λήψη της απόφασης για χορήγηση της ενίσχυσης, να φυλάσσονται για τουλάχιστον 10 έτη και να διατίθενται στο ευρύ κοινό χωρίς περιορισμούς.

7. ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ

58. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου¹⁶ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 794/2004 της Επιτροπής¹⁷, τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλλουν ετήσιες εκθέσεις στην Επιτροπή.
59. Πέραν των απαιτήσεων που προβλέπονται στους εν λόγω κανονισμούς, τα κράτη μέλη πρέπει να περιλαμβάνουν στις ετήσιες εκθέσεις τους τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) το όνομα κάθε δικαιούχου και τις ενισχυόμενες εγκαταστάσεις ιδιοκτησίας του·
 - β) τον τομέα (ή τους τομείς) όπου δραστηριοποιείται κάθε δικαιούχος (προσδιοριζόμενο βάσει κωδικού NACE-4)·
 - γ) το έτος για το οποίο χορηγείται η ενίσχυση και το έτος κατά το οποίο καταβάλλεται·
 - δ) την πραγματική παραγωγή για κάθε ενισχυόμενη εγκατάσταση στον συναφή τομέα·
 - ε) την πραγματική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας κάθε ενισχυόμενης εγκατάστασης (εάν χορηγείται ενίσχυση χρησιμοποιώντας εφεδρικό δείκτη αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας)·
 - στ) την προθεσμιακή τιμή EUA που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ποσού ενίσχυσης ανά δικαιούχο·
 - ζ) την ένταση της ενίσχυσης·
 - η) τον εθνικό συντελεστή εκπομπής CO₂.
60. Τα κράτη μέλη πρέπει να διασφαλίζουν ότι τηρούνται λεπτομερή αρχεία σχετικά με όλα τα μέτρα που αφορούν τη χορήγηση ενισχύσεων. Τα αρχεία αυτά πρέπει να περιέχουν όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να αποδειχθεί ότι έχουν τηρηθεί οι όροι που αφορούν, κατά περίπτωση, επιλέξιμες δαπάνες και τη μέγιστη επιτρεπόμενη ένταση ενίσχυσης. Τα αρχεία αυτά πρέπει να τηρούνται για 10 έτη από την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης και να διαβιβάζονται στην Επιτροπή κατόπιν σχετικού αιτήματος.
61. Αν σε κάποιο έτος ο προϋπολογισμός των καθεστώτων ενίσχυσης που αναφέρονται στην ενότητα 3.1 υπερβαίνει το 25 % των εσόδων που προέρχονται από τον πλειστηριασμό δικαιωμάτων, το οικείο κράτος μέλος πρέπει να δημοσιεύει έκθεση στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για την υπέρβαση του εν λόγω ποσού, σύμφωνα με το άρθρο 10α παράγραφος 6 της οδηγίας ΣΕΔΕ. Η έκθεση πρέπει να περιλαμβάνει συναφείς πληροφορίες σχετικά με τις τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας για τους μεγάλους βιομηχανικούς καταναλωτές που επωφελούνται από το καθεστώς, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων όσον αφορά την προστασία των εμπιστευτικών πληροφοριών. Η έκθεση πρέπει να

¹⁶ ΕΕ L 248 της 24.9.2015, σ. 9.

¹⁷ ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.

περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες για το κατά πόσον ελήφθησαν δεόντως υπόψη και άλλα μέτρα για τη βιώσιμη μείωση του έμμεσου κόστους ανθρακικών εκπομπών σε μεσοπρόθεσμη έως μακροπρόθεσμη βάση.

62. Οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας και οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύων που επωφελούνται από ενισχύσεις οι οποίες καλύπτονται στην ενότητα 3.2 οφείλουν να υποβάλλουν, έως τις 28 Φεβρουαρίου κάθε έτους, έκθεση σχετικά με την υλοποίηση των επιλεγμένων επενδύσεων, μεταξύ άλλων όσον αφορά το υπόλοιπο της δωρεάν κατανομής και τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες επενδύσεων, καθώς και τα είδη των επενδύσεων που υποστηρίζονται.

8. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

63. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αντικαθιστούν τις κατευθυντήριες γραμμές για ορισμένα μέτρα κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο του συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου μετά το 2012, που δημοσιεύτηκαν την 5η Ιουνίου 2012¹⁸, αρχής γενομένης από την 1η Ιανουαρίου 2021.
64. Η Επιτροπή θα εφαρμόσει τις αρχές που ορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030.
65. Η Επιτροπή θα εφαρμόζει τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σε όλα τα κοινοποιημένα μέτρα ενίσχυσης επί των οποίων καλείται να λάβει απόφαση, από την 1η Ιανουαρίου 2021 και μετά τη δημοσίευση των κατευθυντήριων γραμμών στην Επίσημη Εφημερίδα, ακόμη και εάν τα έργα είχαν κοινοποιηθεί πριν από τη δημοσίευσή τους. Οι παράνομες ενισχύσεις θα εκτιμούνται με βάση τους κανόνες που ισχύουν κατά την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Επιτροπής για τον καθορισμό των εφαρμοστέων κανόνων για την αξιολόγηση παράνομης κρατικής ενίσχυσης¹⁹.
66. Η Επιτροπή θα προσαρμόσει τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές, ώστε να επικαιροποιήσει τους δείκτες αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας και τους συντελεστές εκπομπών CO₂, το 2025. Το 2025, η Επιτροπή θα εκτιμήσει επίσης κατά πόσον διατίθενται πρόσθετα στοιχεία που επιτρέπουν τη βελτίωση της μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των συντελεστών εκπομπών CO₂, όπως περιγράφεται στο παράρτημα III, δηλ. τη συμπερίληψη του ολοένα σημαντικότερου και καθοριστικού για την εξέλιξη των τιμών ρόλου των τεχνολογιών χαμηλών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στις αγορές ηλεκτρικής ενέργειας της ΕΕ. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη ενδέχεται να χρειαστεί να προσαρμόσουν τα αντίστοιχα καθεστώτα τους ώστε να τα ευθυγραμμίσουν με τις προσαρμοσμένες κατευθυντήριες γραμμές.
67. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει να αναθεωρήσει ή να προσαρμόσει τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ανά πάσα στιγμή, εφόσον αυτό κριθεί

¹⁸ ΕΕ C 158 της 5.6.2012, σ. 4

¹⁹ ΕΕ C 119 της 22.5.2002, σ. 22

αναγκαίο για λόγους πολιτικής ανταγωνισμού ή προκειμένου να ληφθούν υπόψη άλλες ενωσιακές πολιτικές ή διεθνείς δεσμεύσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τομείς που θεωρείται ότι εκτίθενται σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα λόγω του έμμεσου κόστους των εκπομπών

	Κωδικός NACE	Περιγραφή
1.	14.11	Κατασκευή δερμάτινων ενδυμάτων
2.	24.42	Παραγωγή αλουμινίου (αργιλίου)
3.	20.13	Παραγωγή άλλων ανόργανων βασικών χημικών ουσιών
4.	24.43	Παραγωγή μολύβδου, ψευδαργύρου και κασσιτέρου
5.	17.11	Παραγωγή χαρτοπολτού
6.	17.12	Κατασκευή χαρτιού και χαρτονιού
7.	24.10	Παραγωγή βασικού σιδήρου, χάλυβα και σιδηροκραμάτων
8.	19.20	Παραγωγή προϊόντων διύλισης πετρελαίου

Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για την κατάρτιση του καταλόγου επιλέξιμων τομέων βασίζεται στον δείκτη διαρροής άνθρακα, όπως ορίζεται στο άρθρο 10β της αναθεωρημένης οδηγίας ΣΕΔΕ, ο οποίος υπολογίζεται με βάση μόνο το έμμεσο κόστος, ως σημείο αφετηρίας. Ο έμμεσος δείκτης διαρροής άνθρακα που απαιτείται στο πλαίσιο των κριτηρίων επιλεξιμότητας είναι 0,2. Επιπλέον, οι επιλέξιμοι τομείς πρέπει να έχουν ένταση συναλλαγών τουλάχιστον 20 % και έμμεση ένταση εκπομπών τουλάχιστον 1 kgCO₂/EUR. Οι τιμές αυτές υπολογίζονται σε επίπεδο κωδικού NACE 4 χρησιμοποιώντας το σύνολο δεδομένων που χρησιμοποιείται και για την κατάρτιση του καταλόγου διαρροών άνθρακα που χρησιμοποιείται για τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων στο πλαίσιο του ΣΕΔΕ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

**Δείκτες αναφοράς για την αποδοτικότητα της κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας
για προϊόντα που καλύπτονται από τους κωδικούς NACE στο παράρτημα Ι**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Μέγιστοι περιφερειακοί συντελεστές εκπομπών CO₂ σε διάφορες γεωγραφικές περιοχές (tCO₂/MWh)

Ζώνες		Εφαρμοστέος συντελεστής εκπομπής CO₂
Ιβηρική Χερσόνησος	Ισπανία, Πορτογαλία	[...]
Χώρες της Βαλτικής	Λιθουανία, Λετονία, Εσθονία	[...]
Βόρειες Χώρες	Σουηδία, Φινλανδία	[...]
Τσεχία-Σλοβακία	Τσεχία, Σλοβακία	[...]
Βέλγιο		[...]
Βουλγαρία		[...]
Δανία		[...]
Γερμανία		[...]
Ιρλανδία		[...]
Ελλάδα		[...]
Γαλλία		[...]
Κροατία		[...]
Ιταλία		[...]
Κύπρος		[...]
Λουξεμβούργο		[...]
Ουγγαρία		[...]
Μάλτα		[...]
Κάτω Χώρες		[...]
Αυστρία		[...]
Πολωνία		[...]
Ρουμανία		[...]
Σλοβενία		[...]
Ηνωμένο Βασίλειο		[...]